Ч. 55. Середа 10 (23) марта 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(*Акция угодова і справа вибору Делеґаций. — Чи англьо-француский союз? — Росийско-японьска війна*).

Fremdenblatt з неділі доносить, що переговори угодові, які за посередництвом Поляків завели ся межи Чехами а Німцями, мали аж до вчера приватний характер, а вчера мали розпочати ся официяльні переговори і єсть намір довести акцию угодову в теперішній части сесиї о скілько можна як найдальше. До тоїж ґазети доносять з Праги, що всї німецкі посли з Чехії до сойму краєвого мають сего тиждня з'їхати ся до Відня на конференцию в справі ческо-німецкої угоди.

О скілько можна зміркувати з німецких часописий, то всї німецкі партиї крім одних Всенімців не противні в засаді ческо-німецкій угоді. Шенерер і товариші поставили знову інтерпеляцию до президента міністрів, в котрій кажуть, що Всенімці мусять з гори уважати кождого за зрадника, котрий буде помагати до ческо-німецкої згоди. Інтерпелянти зі взгляду на грізний настрій серед людности питають міністра, чи правдою єсть, що правительство бере в тім участь.

Староческа „Politik“ відносить ся нїби з недовірєм до акциї угодової і каже, що так було завсїгди, кілько разів була найбільша небезпечність: акция угодова мусїла зараз помагати. Чеські посли, скоро прийде дійстно до такої акциї, являть ся і сим разом на конференциї і будуть встоювати ся за своїми жаданями. Скоро же не підуть, то парлямент треба буде замкнути а може бути, що представителї ческого народу зажадають ще якоїсь запоруки для поважних переговорів. Правительство настає на то, щоби вибори до Делеґаций відбули ся ще перед сьвятами, щоби на всякий случай забезпечити собі єствоване аж до осени. Може бути, що Чехи що до вибору Делеґаций поставлять якісь услівя, від сповненя котрих буде зависїти їх дальше поступоване.

Німецка партия народна ухвалила не робити ніяких трудностий виборам Делеґаций. Здає ся, що правительство хоче длятого прискорити вибори Делеґаций, щоби, скоро межи Чехами а Німцями не прийде до згоди, закрити сесию Ради державної.

Від якогось часу надходять дивні вісти про відносини Франциї до Анґлії а декотрі француські ґазети аж розпливають ся над тими переговорами, які вже від довшого часу ведуть ся межи обома згаданими державами і тепер доходять вже до кінця. З віденьских кругів дипльоматичних дають навіть до зрозуміня, що в політицї сьвітовій мала би настати зовсїм нова констеляция, котрої наслідки дались би надто борзо учути. Чи може замість союза Франциї з Росиєю мав би настати француско-анґлійский союз? Ну, се в теперішну пору була би дійстно велика несподїванка, а певно, що така зміна у сьвітовій політицї мусїла би дати ся дуже борзо відчути. По правдї сказавши, Франция із свого союза з Росиєю не мала ніякого хісна, бо Росия нїби лиш забезпечувала Францию від Німеччини, від котрої не грозила їй ніяка небезпечність. Зато Росия обертала француськими капіталами, котрі тепер готов японьский чорт пожерти, і вела вигідну політику кольоніяльну, не боячись Анґлії. Франция не лиш не мала нїчого з такого союза, але ще й мала звязані руки в справах кольоніяльних на близькім і далекім Всходї. Новий союз міг би дати їй більше користий. Декотрі подробицї нового договора дістали ся вже до публичної відомости і мають бути оголошені. В справі Єгипту застерегло собі француске правительство, що ніяка з єствуючих там межинародних інституций, що знаходить ся в руках француских, не буде усунена. Прийшло також до порозуміня що до Мароко і Сияму. Що до новофундляндскої справи то Франция має дістати за то, що зрече ся своїх привилеїв, або грошеве відшкодо-

23)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(*Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин*).

(Дальше).

Пенян (на картах пишуть сю назву: „Phöngjang“) єсть дуже старе місто, бо має за собою історию з 3000 літ. Савл, Давид і Саломон були сучасниками короля Кіджи і єго наслїдників. У війнї з Хіною і Японією грало се місто дуже велику ролю, а по війнах прийшла пошесть, що позбавила місто єго жителїв. В послїдних десяти роках місто підняло ся знову а межи єго старими мурами осїли чужі люди і оснували тут заграничну оселю. Тут, і то в містї туземцїв знаходить ся навіть анґлійска школа.

Причина, задля якої Японцї старали ся як найскорше заняти се місто, лежить в тім, що місто хоч слабо а все таки єсть укріплене, а найважнїйше то, що через Пенянґ іде гостинець в одну сторону аж до Сеуля а в другу через Анджу аж до Віджу над рікою Ялю а вздовж сего гостинця тягне ся лїния телеґрафічна, що іде аж до Манджуриї і Хіни. Сю лїнию телеґрафічну поставили були первістно Хінцї і она була однїсенька, що сполучала Корею з дальшим сьвітом. Підчас хіньско-японьскої війни були тоту лїнию збурили а корей-ске правительство відбудувало її знову. Був також плян повести сюди зелїзницю і сполучити Сонґдо та Пенян із Сеулем. Пороблено вже навіть вступні роботи а Французи обіцяли ся були дати потрібні капітали. Та й росийскі капіталісти хотїли дати гроші, але під услівєм, щоби зелїзниця була доведена аж до Віджу і там сполучалась з сибірскою зелїзницею. Вже розпочали ся були навіть земні роботи, але відтак застановлено а корейске правительство не приймило росийского предложеня. Тепер будують тоту зелїзницю Японцї з великим поспіхом і она має бути аж до жовтня сего року готова. З 240 Американцїв, які проживають в Кореї, жиє 34 в Пенянї.

З давен давна грало найважнїйшу ролю в історії Кореї місто Фузан, положене на полудневе-всхіднім кінци корейского півострова. Від многих сот лїт заходили сюди Японцї до Кореї; їх перла до того охота зиску і добичі, або коли ішли яко союзники на поміч жителям „краю ранного спочинку“. Зносини Японцї з Кореєю сягають дійстно аж до перших початків християньскої ери. В торговельних зносинах межи Японією а Кореєю грало Фузан завсїгди важну ролю. Через Фузан ішли корейскі посольства до японьского мікада і через Фузан переходили також завсїгди японьскі війска. Та й в теперішнїй війнї перші віддїли японьского війска вийшли у Фузанї на корейску землю.

У Фузанї осїли були Японцї вже дуже давно. Коли по 200-лїтнім мирі в 1592 р. японьскі князї пригадали собі знову Корею і хотїли єї завоювати, Японцї, що вже там були, помогли японьскому війску висїсти на беріг. Війна тревала шість лїт; по заключеню мира Японцї винесли ся з краю, котрий опустошили до чиста, але на знак своєї побіди задержали Фузан. Договір з 1876 р., котрий отворив Фузан для японьскої торговлї, спонукав знову Японцїв переселювати ся в сї сторони і японьскі поселенцї залили тодї знову не лиш само місто, але й західні та всхідні і полудневі побережа Кореї. Від того року старали ся Японцї захопити в свої руки всю торговлю в Кореї.

До порту у Фузанї, отвертого для межинародної торговлї, в'їздить ся заливом, засїяним множеством зелених островів. Вузка стежка вздовж берега почерез скали тягне ся аж до старого Фузану, дуже старого міста, обведеного мурами, що вже валять ся, а положеного над 10 миль довгим заливом, що творить частину великого морского заливу. Нове місто або новий Фузан не відріжняє ся нічим від иньших корейских портів, отворених для межинародної торговлї, лиш що тут в японьскій оселї ще більший сморід як від каналів та ровів при улицях в старім містї. Старий Фузан лежить самотний на кінци заливу і споглядає сумно із своїх завалених мурів на море. Новий же Фузан зі своєю заграничною оселею єсть повен гамору і бруду і дуже невигідний. Японьским властителям крамів анї при думцї обслугувати других заграничних людий; в вужденній японьскій гостинници люди із заграници не можуть знайти приміщеня. Цїле місто єсть японьске, богате і дуже торговельне та

ване або полосу землі в західній Африці, що сполучить єї кольонії.

На поли війни — можна би сказати в стилю телєґрамів надсиланих з Порт Артура — панує спокій. О скілько з вістий можна судити, то в японьских рухах военних настала якась дивна застоя, котра майже каже вірити, що Японці, осягнувши першу ціль кампанії, значить ся, занявши Корею, не думають виступати дальше офензивно і лиш скріпляють свої позиції в сім краю. Тимчасом Росия висилає на далекий Всхід великі маси войска, не зважаючи ні на студінь, ні на ніякі инші перешкоди. До Харбіна, як доносять з Петербурга, прибуває що дня по шість поїздів, а кождий привозить 1000 вояків.

Чутка, що над рікою Ялю прийшло вже межи Росиянами а Японцями до великої битви, в котрій Росияни взяли в неволю 1800 Японців, не потверджує ся. Вість тоту розпустила якась росийска фірма. Правдою єсть лиш то, що головні сили Росиян в північній Кореї вернули назад по за ріку Ялю, лишаючи в Кореї лиш малі патрулї.

Новинки.

Львів дня 21-го марта 1904.

— Є. Е. п. міністер зелізниць державних др. Віттек приїде до Львова на посьвячене і отворене новозбудованого двірця зелізничого дня 25 с. м. о 8 год. 40 мін. вечером (час зелізничий).

— Є. Е. ВПреосьв. Митроп. ґр. А. Шептицкий вернув до Львова із Прилбич, куди їздив до своєї тяжко недужої матери.

— Зміна в обороті переказів грошевих з заграницею. Від 1 цьвітня с. р. на переказах почтових надаваних в Австрії за границю має надавець виписати переказувану суму в валюті краю, до якого висилає. Рівночасно подано, як має ся обраховувати корони на чужі гроші. І так: 100 рублів = 254 К 50 сот.; 100 долярів = 496 К; 100 марок = 117 К 80 с.; 100 франків = 95 К 50 с.; 10 фунтів штерлїнґів = 240 К 60 с.; 100 скандинавских корон = 132 К 50 с.; 100 голяндских ґульденів = 198 К 80 с.; 100 чілїйских пезос = 182 К; 100 арґентиньских пезос = 477 К 50 с.; 100 ен = 246 К 50 с.

— З драматичного тов-а ім. І. Котляревского. Артистично-технічна секция уряджує в суботу дня 26 с. м. в салї тов-а „Ґвязда“ (Францішканьска 7) точно о г. $7^1/_2$ вечером аматорске представлене комедиї А. Ф. „Лови на мужа“. Попередить часть вокально-музична, в якій возьмуть участь пп. Н. Крушельницка, М. Волошин і Паньків. Програму і близші поясненя подадуть опісля часописи і афіши.

— Про руский театр народний, котрий тепер під дирекциєю п. Губчака гостить в Самборі, пише Tygodnik Samborsko-Drohobycki: „Зараз перше виступлене руского театру народного під дирекциєю п. Губчака оправдало і у нас ту добру славу, яку той театр виробив собі від давна і якою всюди тїшить ся; хори вправні, голоси у солїстів вишколені, гра артистів знаменита, режисерия аж до малесенької дрібнички старанна. Згадана ґазета подає відтак рецензию комічної оперетки „Свати Мусія“ і підносить особливо гру в головних ролях пані Рубчакової і п. Рубчака. — Репертоар руского театру народного в Самборі єсть слїдуючий: В четвер, 24 марта „Пан Професор Хиґгінс“, комедия в 3 д. переробив з німецкого О. Левицкий, субота, 26/3 „Весїля при лїхтарнях“ оперета Офенбаха, недїля, 27/3 „Невольник“ образ істор. в 5 д. Кропивницкого, вгорок, 29/3 „На днї“, сцени в 4 д. М. Ґоркого, середа 30/3 „Катерина“ опера в 3 д. Аркаса.

— За фальшоване нафти. В Перемишли викрили власти скарбові кількох „промисловцїв“, що з олїю солярового і бензини фабрикували вибухаючу нафту. Запаси сконфісковано, склад опечатано а на Б. Ґіттера наложено кару в сумі 20.000 К.

— Загальні збори „Народної Гостинниці“ відбули ся сими днями у Львові в льокали „Народ. Торговлї“ при участи 50 членів. „Народна Гостинниця“, основана при кінци 1899 р., призбиравши удїли розпочала свою діяльність поправді аж в 1901 р., коли в Микуличині отворила на лїгну пору готель і реставрацию. Дирекция товариства робила заходи по ріжних купелевих і кліматичних місцевостях на отворене готелю і реставрациї однак зі взгляду на великий чинш була змушена відступити від того. Товариство мало з кінцем мин. року 150 членів з декларованими удїлами в сумі 3.462 К. Стан касовий з кінцем грудня 1903: Активи: 3940·38 К, мобілїї 412·82К, разом 4.353·20 К. Пасиви: Фонд резервовий 296 К, удїли 3.462 К, зиск 346·20 К. По переведеній дискусиї збори ухвалили удїлити абсолюторию Надзир. Раді і Дирекциї і призначили 170 К. на 5%-ову дивиденду від удїлів а 173·20 до фонду резервового. На місце двох вильосованих членів „Надзир. Ради“, п. Василя Наґірного, Ів. Бачиньского, та одного члена на місце пок. Копровского вибрано знов двох перших і п. Володимира Дидиньского. — Додати тут потреба, що товариство се набуло у Львові власний дім і займе ся тепер устроєнем гостинниці. На се потребує оно фондів і годить ся, щоби руска публика підперла его заходи всіма силами.

— З товариства „Любов“. Близших інформаций що до условий обезпеченя рент, зглядно приданого в товаристві „Любов“ удїляють упрошені до того слїдуючі товариства: а) в Галичині: 1) „Надія“, Бережани. — 2) „Надія“, Галич. — 3) Пов. тов кредит., Городенка. — 4) „Поміч“, Городок к. Львова. — 5) „Хлопский Банк“, Калуш. — 6) „Народний Дім“, Коломия. — 7) Читальня „Просьвіти“, Немирів. — 8) „Віра“, Перемишль. — 9) „Руска Каса“, Рогатин. — 10) „Добробит“, Самбір. — 11) Пов. Тов кредит., Скалат. — 12) Пов. Товар. кредит., Сокаль. — 13) Банк звязковий, Станиславів. — 14) Каса задаткова, Стрий. — 15) „Поміч“ Теребовля. — 16) „Віра“, Тисьменица. — 17) „Поміч“, Топорів. — 18) Руске Тов. кредит., Яворів. — 19) „Самопоміч“, Золочів. — 20) „Народний Дім“, Жидачів. — б) в Буковині: 21) Руска Каса дляощадн. і позичок, Чернівці — і 22) Др. Лев Воєвідка, Кіцмань. — В тих товариствах можуть інтересовані дістати і друки на заяви приступленя до товариства „Любов“.

— Нова дефравдация. Львівска полїция арештувала оногди Віктора Ясїньского, приватного інжинира і заступника берлиньскої фірми Оренштайнз і Коппеля, що фабрикує вузьколеєві зелїзниці, котрий спроневірив більше як 40.000 корон. Ясїньский відбирав гроші від сторін, але не відсилав їх згаданій фірмі, аж коли фірма упоминала ся у сторін а ті відповідали, що заплатили, Ясїнь-

---

має велику будучність перед собою. Тут стають всї тоті драntиві пароходи, що удержують рух межи Кореєю і Японією та пускають ся навіть аж до Таку і Порт-Артура та Владивостока. Вюди видно тут тоту рухливість, яка єсть характеристикою японьских осель.

З Фузана має іти зелїзниця аж до Сеуля; єї зачали були вже давнїйше будувати, а тепер японьске войско кінчить єї з великим поспіхом. Рівночасно завели ся були роботи около величезного розширеня порту. Тепер тоті роботи застановлено. Всї тоті роботи взяло ся переводити японьске правительство на власну руку. Оно виготовило також плян всїляких публичних робіт в місті. Після того пляну мають бути побудовані нові і розширені старі улиці а місто має одержати електричне осьвітлене і водопроводи.

У Фузанї мешкає японьский ґенеральний консуль, котрий єсть нїби судиєю і законним начальником тих 14.000 Японців, що проживають тут постійно або лиш часово. Половина японьского населеня займає ся ловлею риб, котра дає тут як вздовж побережа так і коло островів дуже великий зиск. Що року ловлять тут Японці звиш десять міліонів оселедців і пів міліона вахнів (штокфішів). Судячи з торговельного руху, який єсть у Фузанї, можна сказати, що то єсть найважнїйший із портів в Кореї, отворених для межинародної торговлї, хоч анґлїйскі купці рідко сюди заїздять.

Шість годин дороги від Фузану лежить над морем друге важне місто портове, котре тепер Японці також заняли. То місто Мазампо. Істория сего міста показує наглядно ту борбу, яка в послїдних роках вела ся між Росиєю а Японією. Мазампо має знаменитий порт, найвигіднїйший і найбільший в цілій Кореї. Росия хотїла взяти его і зробити з него военний порт для своєї фльоти на Тихім океанї. Японія спротивилась тому і загрозила правительству в Сеули війною, як би оно той порт, де вже розсїли ся були японьскі і хінськї поселенці, відступило Росиї. Годі було допустити до війни між Японією а Кореєю і росийский дипльомат при корейскім дворі в Сеули знайшов спосіб, як би викрутити ся з грозячої небезпечности. Він казав оголосити Мазампо вільним портом, а з корейским правительством зробив тайну угоду, в котрій признано независимість порту, але заразом і постановлено, що землї довкола порту не вільно віднаймити ніякій чужій державі а вже таки ніяк не вільно відпродати. Така сама постанова обовязувала також і що до острова Кеутаї, котрий заслонює вїзд до порту.

Японцї довідали ся о тій тайній угодї, але не дали ся відстрашити нею, і таки зараз зажадали відступленя великого кусня землї коло Мазампо на свою оселю. Ба що більше, они забрали таки майже всї тоті ґрунти коло міста, що були вже витичені для заграничних поселенців і побудували там зараз в найлїпших місцях свої крами, кількасот домів, уряд почтовий і телєґрафічний та й японьску гостинницю. Японьска полїция розгостила ся тут зараз як у себе дома. Они вже давно перед війною не журили ся анї трошки тайною угодою Павлова а противно уважали Мазампо за свою посїлість. Перед роком було в Мазампо між заграничними поселенцями 230 Японців, 41 Хінців, 18 Росиян і двох Нїмців, мужчин і женщин не вчисляючи до того дїтий; між Росиянами було 8 мужчин і 10 женщин та 3 дїтий, а між Японцями було 78 женщин.

Торговля в Мазампо, вивозова і привозова, єсть слаба, бо весь рух торговельний з Японією і Хіною перетягнув Фузан до себе. А все-таки межи Мазампом а Фузаном курсують що дня пароходи а джунки тузeмців привозять поживу та всякі плоди землї з Фузану. Ловля риб в порті єсть дуже значна і знаходить ся виключно в руках японьских рибаків в Фузану.

На всхіднім побережу Кореї більше менше в половині дороги межи Фузаном а Владивостоком єсть місто Ґензан (по японьски Вензан), котре Японці також зараз по перших кроках военних забрали і тут висаджували на беріг своє войско. З Ґензану до Владивостока єсть кругло 330 анґлїйских миль (анґлїйска миля = чверть нашої). Єсть то найстарший з тих портів в Кореї, котрий отворено для межинародної торговлї. Порт Ґензан то поправдї великий залив, званий заливом Братна (Bronghton Bay), що має більше як 40 квадратових миль. Тут могли би безпечно помістити ся всї военні фльоти цїлого сьвіта. Північна часть того заливу, до котрої впадає ріка Дунґан, зве ся портом Лазарева а єї від всходу замикає досить великий півостров, названий Росиянами півостровом Нахімова. Як великий той порт, можна зміркувати з того, що коли одного разу росийскі кораблї военні заплили до порту Лазарева, щоби тут міряти глубину води, не знали о тім нічого анї японьский консуль анї поборець мита в Ґензанї.

Росия вже нераз думала о тім, щоби забрати Ґензан та зробити его кінцем сибірскої зелїзниці. Як би Росия мала в своїх руках Владивосток, Ґензан і Порт Артур, то тоді панувала би на цілім японьским мори. Вїзд до порту з моря єсть широкий і глубокий та нема в нім ніякої перешкоди, але боронити вїзду можна би легко з сусїдних півостровів та кріпостий на побережу. Тут дало би ся легко зробити военний порт першої кляси, якого другого не було би на цілім хінськім побережу.

Ґензан отворено в 1880 р. для японьскої торговлї, а в три ро и опісля зроблено з него вільний, межинародний порт. Але місто завдячує свій розцьвіт Японцям, котрі своїм промислом та своєю торговлею причинили ся най-

ский відсилав гроші. Послідними часами фірма так само упоминала ся о гроші у одиоі сторони, а коли та відповіла, що заплатила, фірма прислала свого прокуриста, котрий перешконтрував всї книги і викрив дефравдацию. Ясїнського арештовано і відставлено до карного суду. Дефравдант, чоловік женатий, літ около 60, батько одної дитини, любив жити весело та гуляти і то зробило з него дефравданта.

— **Жидівский християнин.** А се що такого? — спитає може не один, прочитавши вступні слова. Ну, то один із специялїстів, яких нині повно всюда майже у всїх станах і у всїх народів — свого рода мантій. До жидівского столяря в Бродах припитав ся якийсь жид з Росиї і мешкав у него через кілька недїль, помагаючи єму в столярцї. Він умів добре по еврейски і навіть в божници був так званим „форбетером,“ що проводить молитви. Він оженив ся і хотів ще з кількома иншими жидами виїхати до Анґлїї. Одного разу пішов він до жидівского театру, а коли комісар поліциї зачав за богато звертати на него увагу, він вынїс ся з театру і втїк. Комісар зателеґрафував до границї і там его прихоплено та відставлено назад до Бродів. В судї переконано ся, що той жид есть християнином і уміє добре говорити пятьма язиками.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 22 марта. Всї вісти, мов би правительство думало розвязати палату послів, або мов би теперішне правительство мало подати ся до димісиї, суть безосновні.

Будапешт 22 марта. Палата послів ухвалила в загальній і специяльній дискусиї континґент рекрутів на 1904 р. разом з внесенем міністра гонведів Нийрїґо, щоби бранка відбувала ся від 21 мая до кінця червня.

Прага 22 марта. Княгиня Єлисавета Віндішґрец, внучка Є. Вел. Цїсаря, привела сеї ночи на сьвіт сина.

Петербург 22 марта. Росийскі круги військові суть того переконаня, що Японцї не можуть ніяк вийти на беріг близько Порт-Артура або Дального і що два їх атаки в тій цїли відперто. Фонд на будову нових кораблів росте скоро. Кілька нових кораблів воєнних і кружляків має бути збудованих на француских доках.

Петербург 22 марта. Ґен. Жалїньский телеґрафував вчера з Мукдену: У войску добрий настрій; недуг зовсїм нема. Після вістий від сторожи пограничної панує на всхідно-хіньскій зелїзници порядок. Коло стациї Удімі розбив поручник Акселов на чолї 17 кавалеристів ватагу зложену із 100 Хунхузів. Потверджує ся вість, що Анджу і Пенян обсадила японьска піхота і артилерия. На дорозї межи обома тими місцевостями видко оживлений рух войск і баґажів. На побережу коло Кайчу і напроти Чінчу не звістно нічого о тім, мов би там неприятель висїв на беріг і всї вісти о тім суть безосновні.

Льондон 22 марта. До „Daily Telegraph“ доносять, що після чутки, яка розійшла ся на хіньскім побережу, ескадрі росийскій з Порт-Артура під особистим проводом адмірала Макарова удало ся сполучити ся на широкім мори з владивостоцкою ескадрою.

Льондон 22 марта. „Daily Chronicle“ доносить з Нючванґу під вчерашною датою: Нинї прибули тут два полки козаків з чотирома 15-центиметровими пушками. Роботи около укріпленя Нючванґу ведуть ся без перерви.

Сеуль 22 марта. Маркіз Іто одержав від корейского цїсаря ордер цьвіту сливи, — велика відзнака, котру надає цїсар лиш княжим родам. Також і японьский посол Гаяші одержав ордер І-ої кляси корейскої бандериї кравої.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-європ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан. Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мукача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан. Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5 55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иниші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

більше до піднесення привозу і вивозу. До міста зачало приходити множество Японців, але й число туземців стало більше як в двоє велике; нині числить місто 15 000 душ. В послідних шести роках торговля стала тут в двоє більша; але із заграницї привозять лиш такі товари, яких ще Японцї не можуть виробляти. В 1902 р. вартість вивожених товарів доходила до 4,800.000 корон, а вартість привожених товарів до 2,400.000 корон. Місцева управа спочиває вже віддавна зовсїм в руках Японців, котрі в оселї чужинців, відділеній від брудного корейского Ґензану на яких 3 кільометри, поробили широкі шутровані улицї, позасаджувані боками тінистими деревами. Перед вибухом війни було в Ґензанї около 3000 Японців, котрі з кількома хіньскими купцями, чужими торговельниками і митовими урядниками творили заграничне населенє.

Підсоне в Ґензанї есть сухе і здорове; порт в зимі зовсїм не замерзає, літом холодний вітер від моря зменшає спеку, а ночи бувають холодні. Пересїчна теплота літом буває звиш 23 степенів Цельзия, а пересїчна студінь в зимі 2 степенї морозу. Дощі бувають досить обильні, а гори в зимі від жовтня аж до мая суть вкриті снїгом. Ні Тайчо, перший король з пануючої тепер в Кореї династиї, виховував ся в монастири недалеко Ґензана. Новий будинок зі сьвятинями в Соквані, що виглядає як монастир, означує то місце, де родоначальникови королів Чосіонови перед 509 роками показало ся надприродне з'явище, взиваюче его, щоби пановане в краю взяв в свої руки. Отже тут на сім самотнім місци приготовляв ся Ні Тайчо роздумуванєм та науками до свого королївского званя. Від 1877 р. має Ґензан японьский уряд почтовий, а японьскі пароходи запливають сюди правильно. Земля коло Ґензану есть дуже урожайна а море вздовж побежа дуже богате в рибу.

В дорозі по Сибірі.

IV.

Попри залив Поссіета. — Остров Асколд і копальня золота на нім. — Владивосток і его укріпленя. — Никольское.

Хто пливе з Ґензану до Владивостока вздовж корейского побережа, минає залив Поссіета, що лежить в тім трикутнику, де сходять ся границї Кореї, Манджуриї і всхідної Сибіри а про котрий в послідних часах була часто бесїда. Єсть то великий залив, з добрим в глубинї портом. Тут вже стрічаємо ся з характеристичними назвами, котрі пригадують виразно всему сьвітови політику Росиї. Залив П сєта єсть лиш частиною того великого заливу, що зве ся заливом Петра Великого і тягне ся вздовж 1800 кільометрів побережа, та має 20 хороших портів. Тут есть один остров, що називає ся всхідним „Босфором“ а инший, менший залив, що входить в глубину Владивостока, має назву „Золотого Рога,“ як би на знак, що то, чого росийскій політицї не удало ся осягнути на всходї Европи, она осягнула на всходї Азиї і так ніби сповнила завіщанє Петра Великого. Один остров близько Владивостока названо історичним іменем Асколда, а назва найбільшої росийскої крілости, положеної найдальше на всходї Сибіри, говорить ясно цілому сьвітови, що Росия, вірна визначеній своїми основателями задачі, заволоділа востоком.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клгр. лиш 6 корон franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королівці

поручає

В. АЛЄРГАНДА
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані в найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарюе ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Одиноку

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находять ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єверским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом
з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).